



## MODLITBY NA LISTOPAD

Sestry a bratři, každý může přijít za farářem a vyzvat - požádat jej, aby do obsahu modliteb přidal i jeho konkrétní: za blízké, za nemocné, za to, aby dobře proběhly určité události (oslavy narozenin apod.) a další. Doufáme, že této možnosti využijete a že se budeme modlit. Jde jen o návod, pomoc, samozřejmě nelze nikomu přesně určit, jak se má modlit. Přijměte to s velkorysostí a laskavostí...

*Nastává měsíc listopad, jehož počátek je každoročně ve znamení putování za našimi drahými zesnulými. Na hřbitovech se snažíme upravit hroby, abychom dali najevo, jak nám zesnulí byli a jsou drazí. Při bohoslužbách na ně chceme vzpomenout a pomodlit se, aby je Pán života i smrti přijal domů, do své náruče. A nezapomínáme ani osobnost J. A. Komenského. Poslední listopadová neděle je letos 1. adventní, tedy počátkem nového církevního roku.*

**Odpočinutí věčné dej jim, ó Pane, a světlo věčné ať jim svítí.  
(4. Ezdráš 2,35)**

**A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi, a setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, všechno tvořím nové.“ A řekl: „Napiš: Tato slova jsou věrná a pravá.“ A dodal: „Již se vyplnila.**

**(Zjevení 21, 1-6a)**

- 1. 11. Mučedníků a svědků Páně
- 2. 11. Památka zesnulých
- 8. 11. Bílá hora (1620)
- 11. 11. Den válečných veteránů (1918)
- 15. 11. Jan Amos Komenský (+1670)
- 17. 11. Den boje za svobodu a demokracii (1939, 1989)
- 20. 11. Poslední neděle církevního roku - Slavnost Krista Krále (Den Bible)
- 27. 11. 1. adventní neděle

Prosíme Pána za všechny, kdo naslouchají a důvěřují jeho slovu, aby jim bylo posilou v každodenním životě, radostnou nadějí na život věčný. **Pane, smiluj se.**

Prosíme Pána nebe a země za politiky a státníky, ať se zasazují o pokojný život lidí a jeho ochranu od početí do přirozeného konce.

Prosíme Pána, Vykupitele světa, za nemocné a trpící, aby je skrze nás navštívil a potěšil.

Prosíme Pána nekonečně milosrdného za spásu těch, kteří tento svět dobrovolně opustili.  
Prosíme Pána života za ty, kdo právě umírají, aby mu šli vstříc smíření s Bohem i bližními.  
Děkujeme ti za tvého svědka Jana Amose Komenského, kterého jsi vedl světlem své moudrosti.  
Myslíme na celý jeho život prostoupený utrpením i nezdolnou nadějí. Připomínáme si jeho hlubokou víru, pastýřské nasazení pro pronásledovanou a zanikající církev Jednotu bratrskou a jeho lásku k národu i k celému lidstvu.  
Prosíme dobrého Pána, aby i nám dal dojít do nebeské vlasti a shledat se tam s našimi drahými.  
**Pane Ježíši Kriste, prokaž své milosrdenství těm, za které tě s láskou prosíme. Vždyť ty jsi přemohl smrt a hřích, ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.**

C.S.Lewis: Věřím v křesťanství, jako věřím, že vyšlo slunce – nikoli jen proto, že ho vidím, ale proto, že díky němu vidím všechno ostatní.

Nemoc člověkem zabloumá. Nemoc působí bezmoc. A bezmoc ukazuje pravdu.

Starozákonní prorok Micheáš: Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachoval právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.

Zachovávat právo tehdy znamenalo vědět, co Bůh ustanovil jako svaté a pravé, a podle toho vše posuzovat a věrně plnit. Milovat milosrdenství znamenalo přimknout se cele k milosrdnému Bohu a v něm hledat záchranu – a takto na sobě odrážet jeho milosrdenství i vůči svým bližním. Pokořit se před Bohem obnášelo poznat vlastní limity a jít po cestě spásy, která je nám shůry nabídnuta, protože člověk není samospasitelný. Tento Micheášův sumář dodnes vystihuje to podstatné o člověku. To, k čemu se máme vracet jako jednotlivci i jako společnost.

Ve chvílích těžkých zkoušek a strastí člověk tíhne k tomu, co pro něj představuje domov. Domov je místo, odkud jsme vzešli, kde se cítíme doma, kde o nás nemají iluze, ale kde jsme s láskou přijímání; kde nás obklopuje důvěrně známá krajina, kam patříme, kde se cítíme bezpečni, kde smíme být sami sebou. Tento domov smíme i my nacházet všude, kde smíme žít před tváří Páně jako ti, kdo byli stvořeni k Božímu obrazu. Teprve, když se vrátíme domů, nalezneme pokoj, bezpečí a radost.

Martin T. Zikmund